

at udtale det forleden under en anden Sags Behandling —, at man burde forfølge den dert liggende Tanke noget videre. Det er ikke alene imellem Kjøbstæderne og Landet indenfor en Amtsraadskreds, at en saadan Solidaritet eksisterer, men den eksisterer ganske dist. tillige mellem samtlige Amters og Kjøbstæder. Det her nævnte Anliggende er efter mine Begreber af den Art, at det overhovedet bedst egner sig til at tages paa en samlet Haand og da paa Statens. Jeg har derfor ogsaa, som sagt, under en anden Sags Behandling tilladt mig at fremdrage Polititudgifterne som en Udgift, der burde forenes med Dellinkventomkostningerne og saa med dem samles paa en enkelt Haand for dernæst at fordeles efter Folketallet over det hele Land. Dette er en ligefrem Følge af Kommunikationsmidleenes nuværende Væthed. Erfaringen godtgjør jo ogsaa, at de fleste straffede Personer ere yderst berøiste. Der er Folk iblandt dem, hvis Forbrydelser strække sig fra den nordligste til den sydligste Grændse af Landet og saavel over Halsøen som paa Derne, som, kort sagt, idelig bevæge sig hid og did, og allerede dette burde vise hen til, at samtlige Omkostninger, som foranlediges ved at holde Forbryderne tomme og ved at straffe Forbrydelserne, naar de ere begaaede, rettest maa samles paa een Haand under Staten for derefter at repareres. Jeg vilde ønske, at man i det Udvalg, som jeg haaber maa blive nedsat i denne Sag, vilde tage dette Spørgsmaal under alvorlig Drøftelse, idet jeg er forvisset om, at en Samlen af de omtalte Udgifter paa Statens Haand tillige meget vilde lette den Reorganisation, som man i nær Fremtid tilsigter paa Retspleiens Omraade. — Hvad Lovforslagets Specialiteter angaar, skal jeg kun tillade mig at nævne, at jeg ikke kan være enig i den Bestemmelse i dets § 4, ifølge hvilken Udgifterne til syfilittiske Sygges Kur skulle udskydes af Antallet af de Udgifter, der fordeles, og henvises til de enkelte Kjøbstæders Kommunekasser. Jeg tror, at Behandlingen af denne Sygdom netop af Staten er gjort til en Pligt for Kommunerne af Hensyn til, at den paagældende Sygdom ikke kan siges at have en lokal Karakter, men meget mere maa siges at være saa fædelig

og farlig for en større Kreds, at det er nødvendigt, at man med Kraft søger at modvirke den, hvor den opstaar. Det er jo mest i Garnisonsstæderne, at saadanne Sygdomme antage en mere omfattende Karakter, men Enhver maa dog vel ogsaa erkende, at hele det Udskrivningsdistrikt, hvis Ungdom samles i en saadan Kjøbstad, og det ikke alene det enkelte Slægtled, men ogsaa de kommende Slægtled, har en høj Grad af Interesse i, at Sygdommen eftersøges og kureres, saavidt ske kan. Udgiften dertil hører derfor, forekommer det mig, ogsaa til de Udgifter, som bør have deres Plads i § 1. Den bør, som vedkommende et almindeligt offentligt Anliggende, der interesserer Samfundet i dets Almindelighed, henvises til denne Paragraf, saaledes at den bliver at reparere imellem Kjøbstæder og Land ved en fælles Eigning efter Folketallet.

Ordf. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til den sidste ærede Taler og ønsker kun med et Par Bemærkninger at støtte hans Udtalelser om § 4. Det forekommer mig ikke at være konsekvent at henvise Udgifterne ved de syfilittiske Patienters Behandling, hvilke efter min Mening henhøre til de Udgifter, som omhandles i § 1 Lit. f, til de enkelte Kjøbstæder, og der er efter min Anskuelse saameget mindre Grund hertil, som disse Udgifter ikke for Tiden bæres af den enkelte Kjøbstad, men af Kjøbstæderne i hver enkelte Amtsraadskreds i Forening. Dertil kommer, at efter Lovgivningens Bestemmelser skulle de syfilittiske Patienter have fri Kur paa det Sted, hvor de opholde sig, og der er saaledes saameget mere Anledning til, at Udgifterne bæres af den fælles Amtsraadskreds, forsaavidt de ikke skulle repareres i en endnu større Udstrækning. Det er, som sagt, bestemt, at Patienterne skulle tages under Behandling der, hvor de opholde sig, og at de skulle nyde fri Kur og Forplejning paa det Sted, hvor de blive upaseligge, forsaavidt de kunne indlægges paa Sygehuset, hvorimod det kun er Kuren, der er fri, naar de indlægges i en privat Bolig. — Tilseles ønsker jeg at gjøre en Bemærkning med Hensyn til § 3. Det forekommer mig, at det undertiden vilde være vanskeligt for Regjeringen,